

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcach (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 134.

Kraków, czwartek 13 czerwca 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję ręko pisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na odpłatne przesyłki zwrotne. Prenumerata miesięczna 450 Zł. z odnośnikiem do domu 5 Zł.

Nateżenie oporu nieprzyjacielskiego zmniejsza się z każdą chwilą.

Bombardowanie Le Havre. — Zniszczenie licznych jednostek morskich. Wysadzenie mostów bombami lotniczymi utrudnia odwrót aliancom.

Główna Kwatera Wodza, 12 czerwca. — Naczelna Komenda armji niemieckiej donosi:
Wielka bitwa na terenach między wybrzeżem Kanału Angielskiego a Morą trwa w dalszym ciągu.
Na prawem skrzydle w części frontowej odbywa się dalej pościg bez odpoczynku za pobitą armją francuską, który uwiarygodniony jest pełnym sukcesem, mimo, że między Reims a Argonami trwają żarte walki. W wielu miejscach silne oddziały nieprzyjacielskie zostały odcięte, otoczone i skazane są obecnie na zagładę. Skutkiem ciężkich krwawych strat i

wielkiego ubytku w jeńcach i sprzęcie wojennym wszelkiego rodzaju, opór nieprzyjacielski wydatnie słabnie.
Eskadry samolotów bombowych zaatakowały ponownie port i urządzenia portowe w Hawrze, zniszczyły floty, zatopiły jeden kontrtorpedowiec i uszkodziły bombami dalsze okręty, między którymi znajduje się jeden kontrtorpedowiec i dwa transportowce pojemności 10.000 ton.
Obok bombardowania zwartych kolumn cofającego się nieprzyjaciela, transportów, miejsc koncentracji i stanowisk artylerji, udało się flocie powietrznej trafić w liczne mosty na Marnie i na dolnej Oise i częściowo je zniszczyć, utrudniając wydatnie odwrót oddziałów nieprzyjacielskich.

W dn. 9 czerwca zbombardowano na morzu Północnym jeden krążownik i cztery okręty transportowe, trafiając je ciężko, tak, że większość tych okrętów spłonęła.
Ogólne straty przeciwnika w powietrzu wynosiły w dn. 9 czerwca 29 samolotów, z czego 19 zostało straconych w powietrzu, 6 zestrzebiła artylerja przeciwlotnicza, a reszta została zniszczona na ziemi. Poza to zestrzelono trzy balony na uwięzi. Osiem samolotów niemieckich zginęło.

Piekło bezmyślności.

Kraków, 12 czerwca.
O losach naszych rodaków we Francji nie otrzymywaliśmy właściwie do dziś dnia bliższych wiadomości. Dopiero w ostatnich dniach nadeszły w związku z paniczną ewakuacją zagrożonych terenów francuskiej wieści o tem, w jakich warunkach żyją polscy robotnicy z kopalń i hut we Francji.
Doszło do tego, że „Głos Polski”, organ polskich emigrantów musiał zabrać głos w tej sprawie i zaprotestować przeciwko traktowaniu Polaków podczas ewakuacji francuskiego terenu wojennego. Podobny los, jak robotników we Francji spotkał także i robotników kopalnianych w Belgji, których skłoniono podczas ewakuacji terenów belgijskich do ucieczki, a którzy teraz znajdują się w skrajnej nędzy.
Polscy robotnicy we Francji północnej posiadali swój ośrodek organizacyjny w Lille, gdzie znajdowały się wszystkie placówki polskich stowarzyszeń i urzędzenia opieki społecznej. Organizacje te obejmowały nie tylko górników i hutników z Polski, ale także i polskich robotników rolnych, którzy niedługo znaleźli zajęcia we Francji i Belgji.

Wśród uchodźców miała wybuchnąć dzika panika. Jako Polacy przeżyli oni, po zafamaniu się państwa polskiego, drugą już klęskę, klęskę sojusznika — Francji. Większa część tych ludzi jest zupełnie psychicznie i nerwowo złamana, a nędza, panująca wśród uchodźców polskich ma być bezgraniczna, gdyż władze francuskie nie troszcza się o los tych „obcych” ludzi. Jak nam doniesiono prywatnie, władze nie robią żadnej różnicy między obywatelami państw neutralnych a obywatelami państw związanych z Francją sojuszem.

„Głos Polski” zaniechał swojej dotychczasowej rezerwy i zajął się obecnie wszystkimi problemami, dotyczącymi Polaków. Między innymi wskazuje on również na to, że polscy górnicy, hutnicy i rolnicy według najnowszych rozporządzeń musieli postarać się o pozwolenie na pobyt. Kto tego rodzaju pozwolenia nie posiada, temu grożą surowe kary, których jednak dziennik polski bliżej nie określił. Gdy zna się metody francuskiego ministra spraw zagranicznych Mandla, wówczas można przyjąć, iż także i w odniesieniu do Polaków nie robi się żadnych względów. Tego rodzaju pozwolenia na pobyt wydają oficjalne władze konsularne.

To, co przeżyli nasi uchodźcy na straszliwej tułaczce w pamiętnych dniach wrześniowych na polskich terenach wojennych, wydaje się niczym w porównaniu do tego, co spada obecnie na naszych rodaków w Belgji i Francji. Także i tam ludność, skutkiem bezsensownej propagandy, stoi pod wpływem niewiarygodnej psychozy, szerzonej przez koła szowinistycznych elementów francuskich. Oszedzionoby wiele cierpienia i nędzy naszym rodakom we Francji, gdyby nie kazano im wynosić się z miejsc ich pracy i mieszkania. Tak jednak jak jest obecnie, to dostali się oni w prawdziwe piekło bezmyślności, w którym znajduje się ludność Francji skutkiem militarnej porażki, a ostatnio skutkiem wypowiedzenia wojny Francji przez Włochy.

Obserwator.

Ucieczka rządu Reynauda.

Genewa, 12 czerwca. Jak dowiadują się genewskie koła dyplomatyczne ze strony ich misji paryskich, cztery wybitne osobistości francuskie wzbierały się przed opuszczeniem Paryża.

Chodzi tu o ministra uzbrojenia Raula Dautry, ministra informacji Prowourta, gubernatora wojskowego miasta Paryża gen. Heringa i paryskiego prefekta policji Langerona.

Dopiero po bardzo ożywionej dyskusji w prywatnej kancelarii premiera, rząd francuski powziął decyzję opuszczenia stolicy. Minister uzbrojenia Dautry zwrócił uwagę w trakcie tej dyskusji, że nie będzie mógł brać żadnej odpowiedzialności za pracę w paryskim przemyśle zbrojeniowym, jeśli rząd opuści stolicę. Ponieważ Paryż ma być broniącym, przeto rząd powinien tak długo pozostać w stolicy, jak pracownicy przemysłu zbrojeniowego, których liczba w samym mieście i okolicy dochodzi do miliona.

Także i prefekt policji Langeron oraz gen. Hering podkreślali, iż ład i porządek dadzą się w stolicy tylko tak długo utrzymać, jak długo rząd będzie dzielił losy ludności Paryża. Ambasador angielski w Paryżu zwracał się również kilkakrotnie telefonicznie doradzając pozostanie rządu francuskiego w stolicy.

Premjer Reynaud był nieobecny w czasie tych narad w ciągu 2 minut. W międzyczasie uzyskał on od prezydenta Lebrun, powołując się na jednogłośnieść rządu podpis na dekrecie postanawiającym wyjazd izby. Upřednio Reynaud zawiadomił ambasadora Stanów Zjednoczonych, Bullita do prezydenta republiki aby go zawiadomił o zmianie siedziby rządu.

Mając dekret w ręku, Reynaud pojawił się na posiedzeniu gabinetu i oświadczył, że prezydent republiki życzy sobie odjazdu rządu, ponieważ ostatnio nadeszły informacje z zagranicy przewidujące możliwość bezpośredniego mającego nastąpić bombardowania Paryża. Pod wpływem tych rzekomo istotnych faktów, członkowie rządu udali się w prywatnych samochodach na prowincję.

Genewskie koła dyplomatyczne zwracają w związku z powyższym uwagę na to, że deputowani nie zostali zupełnie poinformowani o decyzji rządu. Niektórzy z posłów deputowanych znajdowali się w poniedziałek popołudniu na prowincji celem wykonania powierzonych im zadań. Obradowała tylko komisja finansowa nad problemem uchodźców. W budynku parlamentu ruch był bardzo słaby i podczas gdy poszczególni deputowani dyskutowali na temat aktualnych problemów politycznych, przybyli Louis Marin i deputowany

Ybarnegaray do parlamentu, przyczem padły słowa: „zostaliśmy zdradzeni!”

Rząd francuski udał się do Tours.

Wydawnictwa prasowe przeniosły się na prowincję.

(§) Genewa, 12 czerwca. W związku z u-

Błędy francuskiego dowództwa.

Sztokholm, 12 czerwca. W omówieniu obecnej sytuacji stwierdza szwedzkie pismo „Goeteborgs Posten”, iż Francja obecnie jest niemal tak samo izolowana, jak była Polska we wrześniu ub. roku.

Wynik długiego okresu angielskiego dobrodziejstwa leży na polach bitewnych Flandrii i Francji północnej w gruzach i w najlepszym wypadku muszą upłynąć miesiące, zanim rozbite wojska angielskie, uratowane z zagłady i przewiezione do Anglii będą mogły być zreorganizowane.

Zagrożenie przez Niemcy z Calais, Brułogne i Dunkierki jest dostatecznie silnym aby przeszkodzić Anglikom w wysłaniu do Francji gotowych do marszu oddziałów, które były przewidziane na uzupełnienie korpusu ekspedycyjnego.

Pozycje wyjściowe Francuzów w żadnym wypadku nie mogą być uznane za

korzystne. Trzy armje francuskie zostały rozbite. Północny system obrony już nie istnieje i Weygand miał dokładnie tylko 16 dni, aby stworzyć nową linię obronną i wydać takie zarządzenia, jakich wymagała taktyka narzucona przez Niemców.

Teren walk był jak gdyby stworzony specjalnie do kombinowanych ataków czołgów i samolotów bombowych. Na temat przyczyn tego rodzaju sytuacji pisze dziennik, że porażka we Flandrii musi być uznana jako bezpośrednie następstwo poważnych zaniedbań ze strony Francji, polegających na pokładaniu zbyt dużego ufania w Belgji i przedłużeniu linii Maginota, jak również na wojskach angielskich o których sądzono, że stanowią one wystarczająco silną przeszkodę na zatrzymanie niemieckiej ofensywy na północy.

„Bardzo ciężka sytuacja Francji“

O nowych transportach wojsk angielskich nie może być mowy. — Co pisze „Krasnaja Zwiezda“ o wielkiej bitwie we Francji.

(!!) Moskwa, 12 czerwca. Wtorkowe dzienniki moskiewskie poświęcają wiele miejsca wiadomościom z terenu wojny we Francji, jak również informacjom o niemieckim zwycięstwie koło Narvik i kapitulacji armji norweskiej.

Już w piątym dniu wielkiej bitwy we Francji — pisze pułkownik Popow na łamach „Krasnej Izwiezdy“ — sytuacja Francji zaczyna być bardzo poważna. Rozszerzanie się linii ataków niemieckich sprawia poważne trudności wojskom francuskim.

Obecnie nie może być mowy o nadejściu większych transportów wojsk angielskich.
Kończąc przegląd ostatnich wypadków ze szczególnem uwzględnieniem poważnej sytuacji i trudnej pozycji mocarstw za-

chodnich, płk. Popow zwraca uwagę na trzy fakty: 1) Pospieszna ewakuacja urzędów z Paryża; 2) zajęcie Narvik; 3) przystąpienie Włoch do wojny.

W Paryżu wprowadzono stan oblężenia.

Przygotowania do ucieczki rządu.

(§) Genewa, 12 czerwca. Jak Reuter donosi z Paryża, w poniedziałek wprowadzono w stolicy Francji stan oblężenia. Czynnici współpracownicy i urzędnicy ministerstwa zostali w ciągu ostatnich dwóch dni ewakuowani do miast prowincjonalnych. Jak wynika z komunikatu Reutera, członkowie rządu narazie pozostają jeszcze w Paryżu.

Piotr Cot zamordowany.

(:) Madryt, 12 czerwca. Według wiadomości obiegających w kołach dziennikarskich w Madrycie, były francuski minister lotnictwa Piotr Cot miał zostać zamordowany.

Według tych pogłosek oburzeni lotnicy francuscy mieli wpaść do mieszkania Cota w Paryżu, poczem uprowadzili go z sobą i zastrzelili na jednym z przedmieść.

Poważne nieporozumienia w Paryżu.

Reynaud i Weygand w rozterce.

(!!) Genewa, 12 czerwca. Jak donoszą z Paryża, po wypowiedzeniu wojny przez Włochy, doszło między plutokratami ponownie do bardzo ostrych sejsyj.
Do Reynauda wysłani zostali natychmiast generał Weygand, szef floty, admirał Darlan i ambasador angielski. W czasie rozmowy z Weygandem dochodziło niemal do dramatycznych scen.

Odezwa Wiktora Emanuela III do armji włoskiej.

(§) Rzym, 12 czerwca. Bawiący na terenie działań wojennych król i cesarz Wiktor Emanuel III wydał w dniu dzisiejszym do armji włoskiej odezwę treści następującej:

„Jako naczelny dowódca wszystkich sił zbrojnych na lądzie, morzu i w powietrzu, podobnie jak przed 25 laty powracam do Waszych szeregów, czyniąc temsamem zażość moim uczuciom i tradycjom domu panującego.

Dowództwo nad wojskami operującymi na wszystkich frontach składam w ręce szefa rządu, wodza faszyzmu i pierwszego

marszałka imperjum. W tej chwili moja myśl kieruje się do Was, bowiem Wy razem ze mną dzielicie głęboką miłość i pełne poświęcenie się dla nieśmiertelnej ojczyzny, która wysłała Was razem ze sprzymierzonymi Niemcami, celem spełnienia ciężkiego obowiązku w obronie ojczyzny, pokładającej niezachwiane zaufanie w Wasze męstwo.

Zołnierze na lądzie, na morzu i w powietrzu, stojąc przy Was jestem pewny, że dzięki Waszej odwadze i Waszej miłości ojczyzny zdobędziecie zwycięstwo dla naszych sztandarów“.

przeciwko Włochom do przepisów układu egipsko-angielskiego. Jeśli jednak Anglja będzie planowała przekroczenie przepisów układu i będzie próbowała wtargnąć do Egiptu do wojny wbrew woli narodu, to, jak to oświadczają narodowe koła włoskie, odium narodu egipskiego i całego świata arabskiego spadnie na Anglję, która będzie musiała ponosić konsekwencje odpowiedniej reakcji świata arabskiego.

Mazzolini pozostał w Kairze.

Rzym, 12 czerwca. Poseł włoski przy rządzie egipskim hr. Mazzolini pozostał na swoim stanowisku, jak doniesiono z Kairu w wtorek.

Fakt ten podkreśla się w rzymskich kołach politycznych jako samo przez się zrozumiałe konsekwencje oświadczenia Mussoliniego, że Włochy będą uważały Egipt za państwo stojące poza konfliktem włosko-angielskim.

Turcja nie wypowiedziała swego zdania.

Ankara, 12 czerwca. Do wtorku nie ukazała się żadna oficjalna deklaracja rządu

tureckiego w sprawie stanowiska Turcji odnośnie do przyszłej jej polityki.

Na uwagę zasługuje oświadczenie urzędowego dziennika „Ulus“, który zamieścił bardzo obiektywny artykuł, zaznaczając, że Turcja nie przystąpi do wojny tak długo, jak nie zostanie zaatakowana. Tem się tłumaczy brak jakichkolwiek enuncjacyj miarodajnych czynników na temat stanowiska Turcji.

Także i prasa w Istambule, za wyjątkiem jednego dziennika, który polemizuje w sposób niechętny Włochom, podała wiadomość o wypowiedzeniu wojny przez Włochy bardzo obiektywnie. Zwraca uwagę fakt, że rządowa agencja informacyjna anatolijska skreśliła z mowy Mussoliniego ustęp, w którym Mussolini oświadczył, iż nie ma zamiaru wciągania do konfliktu państw sąsiadujących z Włochami, a więc także i Turcji.

Prezydent Turcji, İsmet İnönü, który ostatnio dokonał wizytacji wojsk w Turcji europejskiej, przybył we wtorek do Istambułu w przejeździe do Ankary. Ogólnie spodziewają się, że po jego przybyciu do Ankary odbędzie się posiedzenie rady ministrów pod przewodnictwem prezydenta. Prawdopodobnie dopiero po tem posiedzeniu ukaże się urzędowa deklaracja w sprawie przyszłej polityki zagranicznej Turcji. Ciekawym zbiegiem okoliczności zakomunikowano we wtorek, że turecki premier Hafik Seydam ma zamiar udać się w najbliższych dniach w towarzysztwie ministra wojny gen. Naci Tinaza do Anatolji, celem zwiedzenia zakładów stalowych i wysokich pieców w Karabuk. Nie wskazuje to na możliwość podjęcia jakiegokolwiek aktu wojennej przez Turcję.

Rząd włoski udał się na front.

Rzym, 12 czerwca. Włoska rada ministrów zebrała się we wtorek rano o godz. 10 w Palazzo Venezia pod przewodnictwem Mussoliniego, aby wydać ważne zarządzenia dotyczące gospodarczej mobilizacji kraju. Na skutek zarządzenia Mussoliniego wszyscy członkowie rządu, zdolni do służby wojskowej, jak również wszyscy kierujący działacze partji faszystowskiej mają udać się najdalej do środy południa na front.

Między nimi znajduje się także hr. Ciano, minister spraw zagranicznych, który jako dowódca eskadry lotniczej „La Disperata“ brał udział w wojnie abisyńskiej, a który obejmie również komendę nad jedną z eskadr lotniczych. Generalny sekretarz partji faszystowskiej min. Muti, który również brał udział w wojnie abisyńskiej oraz w wojnie hiszpańskiej jako komendant eskadry, objął we wtorek wieczorem jedną z wyższych placówek włoskiej broni lotniczej. Minister propagandy Pavolini udaje się w charakterze oficera-obszwaratora lotnictwa na front.

Ambasador Francji Francois-Poncet i angielski ambasador sir Percy Lorenz opuścili we wtorek o godz. 20 Rzym wraz z personelem ambasady i dziennikarzami, udając się zamkniętym pociągiem specjalnym do Szwajcarii, gdzie mają być w środę wymienieni na ambasadorów Włoch przy rządach mocarstw zachodnich.

Hr. Edda Ciano wyjechała na front pełnić służbę siostry Czerwonego Krzyża.

Rzym, 12 czerwca. Żona ministra spraw zagranicznych Italji i córka Mussoliniego hr. Edda Ciano, wyjechała w poniedziałek o godzinie 23-ej na front, celem objęcia służby siostry Czerwonego Krzyża, w szpitalu polowym.

Włochy pod wrażeniem mowy Mussoliniego.

(;) Rzym, 12 czerwca. Zdecydowana mowa, jaką Mussolini wypowiedział w związku z przystąpieniem Włoch do wojny z Anglją i Francją po stronie oprzyrzeczonych Niemiec, stanowi naczelną temat całej wtorkowej prasy włoskiej.

Równocześnie na naczelnym miejscu dzienniki zamieszczają orędzie Adolfa Hitlera do króla i Mussoliniego, oraz oświadczenie rządu Niemiec i przemówienia ministra spraw zagranicznych Niemiec von Ribbentropa i włoskiego ambasadora Alfieri na temat niemiecko-włoskiego braterstwa broni i zapachu, z jakim całe Niemcy, a zwłaszcza armja niemiecka, przyjęły wypowiedzenie wojny Angljii i Francji przez Mussoliniego.

Wkońcu prasa poświęca bardzo wiele miejsca żywym i obszernym oddźwiękom, jakie znalazła w całym świecie historyczna mowa Mussoliniego, a przedewszystkiem deklaracja, skierowana pod adresem państw neutralnych.

Jak podkreśla z największym naciskiem „Popolo di Roma“, praktyczną wartością oświadczenia Mussoliniego, iż nie pragnie on wciągania do wojny żadnego z narodów sąsiadujących z Włochami, zależy tylko od tychże państw. Obecnie będzie się można przekonać, czy państwa te będą więcej i rozumniej dbały o swoje własne interesy, niż Polska, Norwegja, Holandia i Belgja.

Problem egipski.

Kraków, 12 czerwca. Skutkiem oświadczenia Mussoliniego, że Egipt nie zostaje objęty stanem wojny między Anglją a Włochami i pozostaje poza obecnym konfliktem, powstaje niezwykle ciekawa sytuacja.

Włochy uznały niezawisłość i samodzielność Egiptu. Podkreśla się, że skutkiem tego Anglja znalazła się w bardzo trudnym położeniu. Według układu angielsko-egipskiego wspólna akcja wojskowa angielsko-egipska wchodzi w takim wypadku pod uwagę, jeśli Egipt zostanie zaatakowany. W każdym innym wypadku układ przewiduje jedynie pozostawienie do dyspozycji przez rząd egipski krajowych środków komunikacyjnych dla przewożenia wojsk angielskich, jak również portów i lotnisk egipskich.

Flota angielska ma zatem prawo korzystania przejściowo z portu w Aleksandrii, aby następnie udać się na wyprawę przeciwko flocie włoskiej. Nie ma jednak prawa po bitwie powrócić do Aleksandrii, aby tam zatrzymać się na dłuższy pobyt.

Po oświadczeniu Mussoliniego, że Egipt nie zostaje zaczepiony przez Włochy tak długo, jak sam nie rozpocznie działań wojennych przeciwko Włochom, Anglijcy muszą stosować się w prowadzeniu wojny

Kraków, 12 czerwca. Przystąpienie Włoch do rozstrzygającej walki o stworzenie lepszej Europy po stronie sprzymierzonych Niemiec wywarło w całym świecie olbrzymie wrażenie. Jakkolwiek cały świat oddawna jasno zdawał sobie sprawę z tego, że taka decyzja Włoch musi raz nastąpić, i jakkolwiek same Włochy nie dały nigdy żadnego powodu do wątpliwości co do ich stanowiska, to mimo to mowa Mussoliniego stanowiła sensację pierwszego rzędu.

W Słowacji ludność została powiadomiona o tym fakcie natychmiast przez specjalne komunikaty, nadane przez radio. „Slovak“ w związku z wypowiedzeniem wojny przez Włochy pisze, że kleszcze, jakie mocarstwa zachodnie zamierzały założyć na Niemcy we wrześniu ubiegłego roku, zamknęły się obecnie nad ich głowami.

W Helsinkach wiadomość o deklaracji wojennej Włoch rozeszła się za pośrednictwem nadzwyczajnych dodatków dzienników. Powszechnie panuje tam opinia, że obecnie wojna szybciej zakończy się. Koła fińskie łączą z tem nadzieje, że po zakończeniu wojny nastąpi ponowne ożywienie życia gospodarczego, które poniosło ciężkie straty z powodu brytyjskich metod blokadowych, gdyż — jak wiadomo — blokada angielska odbiła się ujemnie tylko na krajach neutralnych.

Dzienniki madryckie wyszły z godziną opóźnieniem, aby móc opublikować jeszcze wieczorem mowę Mussoliniego. Publiczność dosłownie walczyła na ulicach o egzemplarze dzienników. Ambasada włoska w Madrycie otrzymała z wszystkich stron kraju spontaniczne gratulacje, od przedstawicieli wszystkich warstw ludności. W związku z ostatnimi wydarzeniami, dzienniki hiszpańskie oświadczają, że mocarstwa zachodnie ostatecznie przegrały partię. Ten pogląd podzielają również dzienniki stolicy Portugalji, które piszą o bliskim załamaniu się Francji.

Dzienniki jugosłowiańskie przynoszą w najbardziej sensacyjnej formie doniesienia Włoch, zaopatrując je licznymi zdjęciami króla i cesarza, oraz Mussoliniego. Silne wrażenie wywarły również depesze Hitlera, oraz deklaracja niemieckiego ministra spraw zagranicznych. „Vreme“ i „Politika“ widzą w decyzji Włoch zrealizowanie planu ustalonego już od szeregu miesięcy.

Według opinji dzienników sotijskich przystąpienie Włoch do wojny przypięczętowało ostatecznie los mocarstw zachodnich.

W Konstantynopolu mowie Mussoliniego przysłuchiwały się przez radio dziesiątki tysięcy ludzi, a na ulicach oraz w kawiarniach stanowią ona przedmiot żywych dyskusyj. Pierwsze wieczorne wydania dzienników rozchwytywane były na ulicach miast tureckich. Przystąpienie Włoch do wojny nie było dla Turcji niespodzianką. Jest to zgodny pogląd wszystkich dzienników.

Wiadomość o wypowiedzeniu wojny przez Włochy wywołała w Rio de Janeiro olbrzymie wrażenie. Przed szymbami wystawowymi wielkich redakcyj gromadziły się olbrzymie tłumy publiczności, czytając ostatnie doniesienia. Prasa brazylijska w ocenie ogólnej sytuacji, po kapitulacji

Norwegji i zwycięskich operacjach armji niemieckiej we Francji, nie ukrywa najsilniejszego pesymizmu odnośnie do mocarstw zachodnich.

Prasa węgierska widzi w wypowiedzeniu wojny mocarstwom zachodnim przez Włochy wynik naturalnego rozwoju wypadków. Węgry wykazują zupełne zrozumienie dla stanowiska Włoch. Ostatnie wydarzenia nie wpłynęły na politykę Węgier, która będzie szła dotychczasowym torem przy zasadniczym oparciu się o zaprzyjaźnione mocarstwa osi.

W Buenos Aires wiadomość o przystąpieniu Włoch do wojny wywołała wśród szerokiego masu ludności pochodzenia włoskiego prawdziwy szal entuzjazmu. Prasa pisze z uznaniem o decyzji Mussoliniego, ocenając ją jako krok o rozstrzygającym znaczeniu. W ciągu kilkunastu minut wysprzedawano pełne samochody ciężarowe nadzwyczajnych dodatków dzienników. Również depesze Hitlera oraz deklarację rządu niemieckiego przyniosły dzienniki argentyńskie w dosłownym brzmieniu.

Podobnie w Limie wydano, pomimo późnej godziny nocnej, dodatki nadzwyczajne, celem poinformowania ludności o doniosłych wydarzeniach. Sytuacje mocarstw zachodnich oceniają pisma jako beznadziejną z uwagi na przystąpienie Włoch do wojny i olbrzymie sukcesy niemieckie.

W formie niezwykle sensacyjnej donosi prasa w Tokio o przystąpieniu Włoch do wojny. W porównaniu z doniesieniami z

Rzymu wszystkie inne wypadki zeszły na drugi plan. Sprawozdania korespondentów przyozdobione zostały zdjęciami wielkiego formatu Mussoliniego i Hitlera. Stanowisko Japonji jest jasne i nie podlegające wątpliwościom. Przyjaźń z mocarstwami osi jest silna i trwałą.

Z natury rzeczy wydarzenia z ostatnich godzin stanowią również naczelną temat całej prasy niemieckiej i włoskiej. Prasy te zwracają jeszcze raz uwagę na fałszywe obliczenia mocarstw zachodnich, które do ostatniej chwili wątpliwą w skuteczność osi Berlin—Rzym i niemiecko-włoskiego paktu wojskowego. Obecnie Włochy przez usta Mussoliniego udzieliły podlegającym wojennym odpowiedzi, niepozostawiającej niczego do życzenia pod względem jasności. Dalsze słowa mają obecnie zwycięskie armje Niemiec i Włoch.

Wszystkie te doniesienia z całego świata mają jasną wymowę. Decyzja Włoch jest następstwem nieustannego pasma prowokacji i trudności, na jakie imperjum faszystowskie było narażone ze strony mocarstw zachodnich. Londyn i Paryż żywiły wątpliwości co do zdecydowanego stanowiska narodu włoskiego i jego czynników kierowniczych i metodami, jakie są im właściwe usiłowały odwrócić groźące im nieszczęście. Cała ich chytryłość, wszystkie przyrzeczenia i groźby okazały się daremne. Włochy poszły za nakazem decydującej chwili i rozpoczęły marz po stronie Niemiec ku nowej sprawiedliwej Europie.

Masowe aresztowania Włochów w Anglji

Daremne próby tuszowania zająć.

(§§) Kopenhaga, 12 czerwca. Jak donosi Reuter, w późnych godzinach wieczornych w ubiegły poniedziałek w angielskiej miejscowości Soho, zamieszkałej przez wielu Włochów doszło do zająć.

Demonstranci obrzucali Włochów próżnymi fiaskami, miały miejsce wypadki użycia broni palnej, przyczem zraniono urzędnika policji, którego musiano umieścić w szpitalu. W wielu restauracjach wybito szyby. Musiano wzywać pomocy policji, która przywróciła spokój.

W miastach prowincjonalnych nadal odbywają się aresztowania obywateli włoskich. W Liverpoolu odbyła się demonstracja, w czasie której z tłumy obrzucono kamieniami restaurację i przedsiębiorstwa, stanowiące własność, względnie kierowane przez Włochów, i przy tej okazji wyrządzono poważne szkody.

W jakimś czasie potem ogłosiła agencja Reutersa „informację dodatkową“, która ma w sobie wyraźne piętno wnikliwej angielskiej ministra Duff Coopera. Informacja Reutersa była mocno ufrzyzowana i upiększona. Z treści jej wynika jakoby w Soho nie używano broni palnej, oraz jakoby doszło do nieporozumień i bijatyki między Grekami(?) i Włochami. Całą winę zamieszek stara się Duff Cooper zwaćlić na Greków, aby w ten sposób uwolnić swych ziomków od jakichkolwiek zarzutów.

Równocześnie Reuter donosi z innych

miejscowości o demonstracjach przeciw restauratorom włoskim, przyczem demonstracje te miały w Edynburgu przebieg bardzo gwałtowny. Kilka osób odniosło obrażenia, ponad 100 osób musiano aresztować, a policja używała przeciw demonstrantom pałek gumowych. W Liverpoolu wyrządzono włoskim restauratorom poważne szkody, zaś 70 Włochów aresztowano.

Manifestacje Muzułman, w Trypolisie.

(;) Rzym, 12 czerwca. W Trypolisie odbyły się żywiołowe manifestacje muzułmanów na cześć Włoch i Mussoliniego. W czasie przemówienia, wygłoszonego przez kadi Trypolisu, oświadczył on pełną gotowość muzułmanów do przystąpienia u boku wojsk włoskich do wojny, podobnie jak to miało miejsce w czasie działań wojennych przeciw Etiopji.

Marszałek Balbo oświadczył w swej odpowiedzi, że wprawdzie nie może być mowy o „wojnie muzułmanów“, jednak, gdy wojna wybuchnie, to będzie to „święta wojna sprawiedliwości“. Marszałek Balbo oświadczył dosłownie: „Nigdy was nie okłamywałam i dziś mogę zapewnić, że bez względu na to, czy wojna będzie trwała krótko czy długo, i czy będzie ona łagodna czy ciężka, zwycięstwo będzie do nas należało, a morze, niegdyś rzymskie, znów będzie wolne i powróci do Rzymu“.

Rzym zaciemniony.**Pierwszy dzień wojny
we Włoszech.****Sprawne wykonanie zarządzeń wojskowych. — Nie było zająć z obywatelami Anglii i Francji. — Konferencja prasy zagranicznej.**

Rzym, 12 czerwca. Włochy spędziły pierwszą noc wojenną spokojnie i karnie. Aczkolwiek zaciemnienie całego kraju zostało zarządzone dopiero w poniedziałek po południu, to jednak, dzięki troskliwemu przygotowaniu wszystko zostało bardzo sprawnie przeprowadzone. Zmiana dotychczasowego stanowiska neutralnego Włoch na stan wojenny została dokonana niezwykle sprawnie i spokojnie i to zarówno w zakresie psychicznego nastroju ludności, nie mówiąc już o sprawach wojskowych, jak w zakresie spraw gospodarczych. Na każdym kroku widać ślady umiejętnej organizacji, które umożliwiło przeprowadzenie koniecznych zarządzeń w ciągu bardzo krótkiego okresu czasu. Jeśli dzisiaj ludność mogła stwierdzić, że w życiu codziennym nie zaszły żadne poważniejsze zmiany, to fakt ten wskazuje najlepiej na to, że w ciągu ostatnich tygodni i miesięcy przeprowadzono dokładnie całkowitą mobilizację kraju.

Całkowicie zaciemniony Rzym przedstawiał podczas pięknej gwiazdistej nocy z poniedziałku na wtorek niespotykany, a niezwykle uroczy widok. Oświetlone ażwyczaj pomniki dawnej świetności, jak np. Colosseum, Forum Romanum, Zamek Anioła, wylaniały się obecnie z ciemności jeszcze potężniej, niż zazwyczaj.

Charakterystycznym dla nastroju w tej obfitującej w ważne wydarzenia nocy jest fakt, iż mimo spóźnionej pory tarasy kawiarni na zaciemnionych ulicach były wypełnione publicznością do ostatniego miejsca. Tym żywo omawiał historyczną mowę Mussoliniego i jej bezpośrednie konsekwencje.

Obok zaciemnienia, które było pierwszą oznaką stanu wojennego, jedynie głuchy odgłos maszerujących wojsk był echem rozpoczynającej się wojny. Na rozmaitych punktach stolicy zaciągnięto posterunki wojskowe. Perony odjazdowe na dworcach były ściśle zamknięte. Nigdzie nie doszło do wystąpień przeciwko pozostałym we Włoszech jeszcze angielskim i francuskim obywatelom, w przeciwieństwie do stosunków w Londynie i Paryżu, gdzie już w poniedziałek po południu przeprowadzono aresztowanie Włochów, a wieczorem tłumy zdemolowały domy i przedsiębiorstwa włoskie.

W miastach włoskich w ciągu nocy zniknęły wszystkie szyldy, które miały jakikolwiek związek z mocarstwami zachodnimi.

W ministerstwie propagandy odbyła się w późnych godzinach wieczornych konferencja prasy zagranicznej, na której przybyli z Berlina kierownik wydziału prasy zagranicznej min. Rocco oświadczył, że Włochy nie mają zamiaru wprowadzać cenzury wojskowej dzienników i korespondencji dziennikarskich.

Niebawem przybył minister propagandy, aby pożegnać się z przedstawicielami prasy zagranicznej. Jak wiadomo Pavolini, podobnie jak i inni członkowie rządu i czołowi przywódcy ruchu faszystowskiego udaje się na front. Min. Pavolini, ubrany już w mundur lotnika pozdrowił serdecznie obecnych dziennikarzy i oświadczył dosłownie: Niemożliwym jest mówić o historycznych wydarzeniach bez wewnętrznego wzruszenia. Byłoby zbyt cennym dodawać cokolwiek do słów Mussoliniego. Przystępujemy do wojny po stronie Niemiec do walki o zabezpieczenie naszej przestrzeni życiowej, głęboko przekonani, że słuszność jest po naszej stronie.

**Kanada i Unia Południowo-Afrykańska
w stanie wojny z Włochami.**

Nowy Jork, 12 czerwca. Jak donosi Associated Press z Ottawy, parlament kanadyjski powziął na wniosek premiera Mackenzie Kinga uchwałę, według której Kanada wypowiedzi wojnę Włochom.

Według urzędowych komunikatów włoskich charge d'affaires Unii południowo-afrykańskiej oświadczył urzędowo w poniedziałek wieczorem włoskiemu ministrowi spraw zagranicznych hr. Ciano, iż na skutek polecenia swego rządu musi zająć wydania mu paszportu. Zaznaczył on przytem, że jego oświadczenie jest równoznaczne z wypowiedzeniem wojny między Włochami a Unią Południowo-Afrykańską.

Muzułmanie włoskiej części Afryki Wschodniej zgłaszają się masowo do wojska.

(1) Rzym, 12 czerwca. Według doniesienia agencji Stefani z Addis Abeba

zwrócili się poddani włoskiej części Afryki Wschodniej do władz włoskich z prośbą o powołanie ich do szeregów, aby im umożliwić udział w wojnie przeciw wrogom Włoch.

W poniedziałek wieczorem ulicami Addis Abeby przeciągnęły pochody muzulmanów, którzy demonstrowali na rzecz rządu włoskiego i zwycięstwa w wojnie.

Wątpliwej wartości gwarancje dla Grecji i Turcji

(1) Nowy Jork, 12 czerwca. „Associated Press” przynosi komunikat o sytuacji wojskowo-politycznej i stwierdza, że w związku z wypowiedzeniem wojny przez Włochy nasuwają się trzy zagadnienia, których szybkie załatwienie posiadać musi poważne znaczenie dla wyniku wojny.

1) Jaki wpływ będzie miało wypowiedzenie wojny na nastroje w armji i wśród społeczeństwa Francji w obecnych ciężkich godzinach;

2) Jakie rozmiary przyjmie atak Włoch

na Francję, oraz na angielsko-francuskie bazy na Morzu Śródziemnym;

3) Jakie środki zapobiegawcze zastosuje Londyn i Paryż? Ponadto zachodzi pytanie, jakie stanowisko zajmą Grecja, Turcja i Szwajcaria? Według przypuszczeń „Associated Press” i w obliczu beznadziejnej sytuacji, w jakiej obecnie Francja się znalazła, pakt wzajemnej pomocy zawarty przez mocarstwa zachodnie z Turcją i Grecją niewątpliwie okażą się bezwartościowymi.

„Gibraltar i Tanger dla Hiszpanji”**Nowe demonstracje w Hiszpanji.**

(1) Madryt, 12 czerwca. Z okazji wręczenia pism uwierzytelniających przez nowego ambasadora angielskiego Samuela Hoare odbyły się w Madrycie ponowne demonstracje, w czasie których niesiono plakaty z napisami „Gibraltar i Tanger dla Hiszpanji!”

Młodzież biorąca udział w demonstracjach wznosiła również okrzyki podobnej treści.

Także w miastach prowincjonalnych — m. in. w Kadyksie i Sewilli młodzież akademicka i falangiści w dalszym ciągu demonstrowali na rzecz oddania Hiszpanji i Gibraltarowi.

**Stanowisko Hiszpanji
wobec wojny europejskiej.****Neutralność — ale nie rezygnacja z najświętszych praw.**

— Madryt, 12 czerwca. Dziennik „Arriba” w artykule wstępnym definiuje ponownie stanowisko Hiszpanji wobec wojny europejskiej. Hiszpanja na rozkaz gen. Franco jest neutralna; jednak nie oznacza to ani słabości, ani zrezygnowania z najświętszych praw.

Hiszpanja, po przebyciu historycznego okresu słabości, czuje się ponownie silna wobec świata i przemawia jasnym językiem, podyktowanym przez hiszpańską re-

Dunkierka.

Francuscy i angielscy jeńcy czekają w porcie Dunkierki na odtransportowanie na tyły armii. Z tyłu patoczą się miasta.

wolucje i falangę. Zasadniczy kierunek polityki hiszpańskiej nie jest zależny od każdorazowej sytuacji międzynarodowej, ale stanowi naturalny wyraz spotęgowanej woli narodu.

**Nie będzie oddzielnego
pokoju z Francją.**

Sztokholm, 12 czerwca. Berliński korespondent dziennika „Berlingske Tidende” pisze w zakończeniu swego sprawozdania o niemieckiej ofensywie we Francji, że w ostatnich dniach pojawiły się zagranicą pogłoski, jakoby istniały możliwości zawarcia odrębnego pokoju z Francją. — Wszystkie tego rodzaju pogłoski zostały zdementowane kategorycznie przez miarodajne czynniki niemieckie, które oświadczyły, że taka ewentualność wogóle nie jest możliwa.

Niemcy mają tylko jeden cel przed sobą, a mianowicie prowadzenie wojny tak długo, dopóki Anglia i Francja albo nie skapitulują, albo nie zostaną definitywnie pokonane. Dopiero gdy ten cel zostanie osiągnięty, wówczas nadejdzie właściwy czas na omawianie planów pokoju.

Berliński korespondent „Nationaltidende” pisze, iż ze strony miarodajnych czynników w Berlinie oświadczone, iż obecnie nadszedł odpowiedni moment na urzędywistnienie kontynentalnej blokady Anglii. Blokada ta jest kierowana przez Niemcy, a przez to najważniejszy plan wojenny Anglii został przekreślony. Blokady morska Niemiec zmieniła się w blokadę kontynentalną Anglii, której skutki dały się wydatnie odczuć na wyspach angielskich. Najbliższym celem Niemiec jest zapobieżenie wszelkiej komunikacji między obydwojma mocarstwami zachodnimi, a cel ten niebawem zostanie osiągnięty, ponieważ uwaga niemieckiego dowództwa została skierowana w głównej mierze na francuskie porty, leżące nad Kanałem Angielskim.

Zamknięcie giełdy w Paryżu.

(1) Genewa, 12 czerwca. Obecnie kieły francuski rząd z Reynaudem na czele, opuścił Paryż, daje się zauważyć nastroj strachu i paniki wśród giełdżarzy i „strategów spekulacji” na terenie Paryża.

Zwycięska ofensywa wojsk niemieckich pokrzyżowała im wszystkie plany, napędzając strachu do tego stopnia, że obecnie oświadczyli oni gotowość udania się w ślad za rządem. W związku z „bohaterką” uchwałą strategów giełdowych w sprawie zatrzymania akcji w kulturalnych paryskiej świątyni giełdowej, agencja Havasa przynosi wiadomość, która m. in. brzmi: „Giełda paryska w dniu 11 czerwca będzie nieczynna. Otwarcie, którego termin jest nieokreślony, zostanie podany do wiadomości publicznej”.

**Odroczenie tajnego posiedzenia
gabinetu angielskiego.**

(1) Sztokholm, 12 czerwca. Londyński korespondent „Nya Dagligt Allehanda” donosi z Londynu, że wyznaczone na wtorek tajne posiedzenie parlamentu zostało odroczone na czas nieokreślony.

O przygnębieniu panującym w Londynie z powodu nowego odwrotu wojsk tym razem z pod Narvik, świadczy fakt, iż wiadomość o tem opublikowano dopiero w poniedziałek popołudniu, aczkolwiek znana była od kilkunastu godzin.

Klauzula bałkańska.

(x) Belgrad, 12 czerwca. Konferencja gospodarcza obejmująca Jugosławję, Rumunję, Grecję, Turcję została wczoraj po 8-miu dniach obrad zamknięta. Oficjalny komunikat wydany jako rezultat tego spotkania wskazuje, że obrót towarowy między powyższymi państwami w roku 1939, utrzymał się na wysokości roku poprzedniego. Ośrodkiem obrad i najważniejszym postulatem konferencji było tak trudne zorganizowanie wymiany surowców i półfabrykatów pomiędzy wzmiankowanymi krajami bałkańskimi. Ostatecznie postanowiono wprowadzić umowy handlowe wiążące te kraje specjalną „klauzulą bałkańską”, która przewyższa uprzywilejowania traktatów handlowych i będzie jeszcze większym uprzywilejowaniem przy wzajemnych dostawach surowców. Powołano specjalną komisję, która przygotowuje wszystkie polityczno-gospodarcze zadania i cele, jak również techniczne warunki spowodowane przez wprowadzenie tej nowej klauzuli i przedstawi rezultat dla konferencji, która odbędzie się znowu w przyszłym miesiącu.

Dla podniesienia obrotu towarowego i ruchu kolejowego między krajami bałkańskimi będzie wprowadzone wyrównanie taryf kolejowych. Specjalną uwagę zwrócili delegaci państw bałkańskich na obecne warunki żeglugi powietrznej i morskiej, przyczem stwierdzono poprawę w tymże kierunku. Opłaty pocztowe zostały dla tych 4 państw wzajemnym obrocie obniżone o 20 procent. Również opłaty telefoniczne będą zmniejszone. Celem praktycznego podniesienia ruchu i wymiany osobowej, będzie wprowadzony clearing bankowy celem ułatwienia obywatelom tychże państw wzajemnych podróży. Następna główna konferencja rady gospodarczej związku bałkańskiego odbędzie się w Konstantynopolu.

Vallo alpino.

Gróry ze stali i żelaza.

Alpejski wał „Littorio”. — Forty na wysokości 2.500 m.

Budapeszt, 12 czerwca. Jeden ze sprawozdań wojennych prasy budapeszteńskiej miał sposobność do zwiedzenia fortyfikacji włoskich na granicy włosko-francuskiej. Z uwagi na to, że obecnie linia ta stanie się terenem działań wojennych, przytaczamy opis tego „wał alpejskiego”.

„Vallo alpino” — wał alpejski — nazywają Włosi linię fortyfikacji, które

wybudował Mussolini wzdłuż granicy włosko-francuskiej.

Linie te, na którą składają się forty wybudowane ze stali, żelaza i kamieni, zawdzięczają Włosi swym niezwykle zdolnym technikom, którzy wykorzystali wszystkie najnowsze wynalazki, aby stworzyć naprawdę silne i obronne fortyfikacje.

Ta granitowa linia obronna, która przebiega

na znacznych wysokościach górskich,

jest w stanie — zdaniem znawców wojskowych — zatrzymać miljonową armię. Aby

przełamać tę linię na jednym chociażby z punktów, nieprzyjacieli musiałby walczyć przez lata, o ile nie przez dziesiątki lat. Wszystkie umocnienia fortyfikacyjne zbudowane są na skałach. Od Genui biorąc początek, „Vallo alpino” ciągnie się aż do granicy poprzez grzbień Alp. Obrona tej linii została powierzona ludziom, którzy urodzili się w górach i całe swoje życie w górach spędzili. Znają oni każdą ścieżkę, niemal każdy kamień, jak własną kieszeń. Górskie oddziały armii włoskiej składają się z ludzi, którzy od młodości przyzwyczajeni są do warunków klimatycznych i atmosferycznych panujących w górach i którzy potrafią odpowiednio do tych warunków zachować się w walce.

Mimo olbrzymich trudności natury technicznej, związanych przede wszystkim z problemem transportowania materiałów przez górskie bezdroża oraz z budową fortyfikacji na skałach, „vallo alpino”

został wybudowany w ciągu jednego tylko roku.

Konieczne do budowy maszyny sprowadzono na koniach, młach, ciągnikach ga-

sienicowych, a nawet samolotami. Nieraz trzeba było dokonywać żmudnych obliczeń statycznych, aby przekonać się, czy mały mostek, przerzucony nad górskim strumykiem wytrzyma ciężar wozów transportowych. Każdy grzebień górski, każdy występ skalny został wzięty pod uwagę przy ustalaniu tej linii fortyfikacyjnej. Doliny, ustępy skalne i szczyty tworzą granitowy front na granicy włoskiej, zwrócony ku zachodowi, aby uniemożliwić każdy atak. Nawet na wysokich szczytach, gdzie nie należało się spodziewać ataków nieprzyjacielskich,

wybudowano forty ze stali i betonu.

Jeśli wogóle można używać w omówieniu spraw wojskowych superlatywów, to należałoby powiedzieć, że „vallo alpino” jest najwyżej w świecie położoną linią fortyfikacyjną.

Węgierski sprawozdawca kończy swój artykuł wymowną opinią: Nie do przewidzenia! Włochy stworzyły sobie w „vallo alpino” pancierz ochronny, który pozwoli im zawsze godnie odpowiedzieć na wszelkie groźby i niebezpieczeństwa.

Manifestacje na cześć państw osi.

Budapeszt, 12 czerwca. W węgierskim parlamencie przyszło podczas obrad we wtorek do przychylnych manifestacji na cześć mocarstw osi Rzym—Berlin. Poseł Magashazy podniósł w swojej mowie, że od dnia zwycięstw wojsk niemieckich, walczą Węgry w swych sercach wspólnie z zwyciężkami wojskami wielkich Niemiec. Po tych słowach podniosły się w całej Izbie okrzyki, Eljen, Heil Hitler, E-viva Mussolini! Później przemawiał wódz harcerzy Matozsy i powiedział, że całe Węgry są dziś tam, gdzie wielki przyjaciel Węgier, głównodowodzący i wódz faszystowskiej Italii, walczą z nieprzyjacielem. Mowa swą zakończył słowami: „Dwie wielkie i potężne potęgi militarno zwalczają wspólnie wojska alianckie. Te mocarstwa są serdecznymi przyjaciółmi naszego narodu!”

Klucz do hegemonii europejskiej

Bruxel, 11 czerwca. Znany polityk i korespondent łotewski i północnoeuropejskiego dziennika „Briva Zeme”, Aleksander Grius, publikuje ostatnio ciekawy artykuł o bitwie we Flandrii p. t. „Cmentarz armii i wielkich snów”.

Autor artykułu dochodzi do przekonania, że państwo, które zapanowało nad północnym Flandryjskim staje się automatycznie panem zachodniego wybrzeża Europy i trzyma w ten sposób w swym ręku klucz do hegemonii europejskiej. Wojna — pisze dalej Grius — zniweczyła marzenia mieszkańców Flandrii, o której tak często walczyło, o zachowanie spokoju. Teraz po jednej z największych bitew dziejów świata trzymają Niemcy klucz do hegemonii europejskiej w swoim ręku. Alianci chcą zniweczyć tę sytuację Niemiec, licząc jeden na pomoc zamorskich posiadłości, drugi na nową linię Weyganda. Ale czy — zapytuje autor artykułu — w wielkim pośpiechu zbudowana linia okaza się silniejsza od latami budowanej linii Maginota, to jest zagadnienie, które rozstrzygnie przyszłość.

Pismo fińskie o sytuacji na zachodzie.

Helsinki, 11 czerwca. Pismo „Aita Sanomat” wyraża się o obecnej sytuacji na froncie zachodnim, że walki obecne nie są niczym innym, jak wojną francusko-niemiecką, gdyż naprzeciw armii niemieckiej znajduje się wyłącznie tylko armia francuska.

Pismo podkreśla, że gen. Weygand „przewidywał” swoje plany strategiczne odpowiednio do niemieckiej taktyki wojennej i że Francuzi walczą, niezwykle zgrabnie i uparcie, aby uniemożliwić Niemcom wdarcie się za Sekwanę. To samo pismo wspomina, że linia Weyganda, która jest znacznie silniejsza jak się zdawało z początku, została w kilku miejscach przerwana. Nacisk Niemców jest szczególnie silny na dolnej Sommie. Pismo fińskie wspomina w dalszym ciągu, że Francuzi zachowują nadzieję i że rząd ich zaskiwował wszystkie środki komunikacyjne celem transportu wojsk.

Niemieckie gazety w Oslo i w Amsterdamie.

(x) Amsterdam, 12 czerwca. Przed 14 dniami wyszedł w Oslo pierwszy dziennik niemiecki dla Norwegii. Wczoraj ukazała się codzienna gazeta niemiecka w Amsterdamie, przeznaczona dla Holandii. Minister Rzeszy i namiestnik Seyss-Inquart powitał w artykule wstępny wspólny prasowy inicjatywę i wskazał na obowiązujące zadanie, by organ ten był w całym kraju, nietykany przez Niemców, ale również ogniwem wiążącym administrację niemiecką z całą ludnością holenderską.

Ryszard Strauss skomponował hymn dla Japonii

(§§) Berlin, 12 czerwca. Celem podniesienia bliskiego związku łączącego Japonię z Niemcami również na polu kulturalnym, udzielił rząd japoński znanemu niemieckiemu kompozytorowi drowi Ryszardowi Straussowi zaszczytnego zlecenia skomponowania hymnu na uroczystość 2500-letniej rocznicy powstania cesarstwa japońskiego. Hymn ten będzie wykonany w czasie oficjalnych uroczystości jubileuszowych. Cesarz Japonii wyraził zgodę na prośbę kompozytora, przyjęcia dedykacji. Dr. Ryszard Strauss wręczył przeznaczone i zadedykowany cesarzowi egzemplarz utworu, wykonany na pergaminie wraz z listem, w którym kompozytor złożył wyrazy podziękowania za przyjęcie przez cesarza dedykacji.

Podniesienie produkcji rolniczej w okręgu lubelskim

— Lublin, 10 czerwca. W okręgu lubelskim podjęto energiczne wysiłki mające na celu podniesienie i zwiększenie produkcji rolniczej. Gospodarstwa posiadające ponad 100 ha ziemi będą z dniem 1 lipca musiały prowadzić ujednostajnioną księgowość.

Instytut badawczy w Puławach ma za swe zadanie udzielanie porad i wskazówek kołom rolniczym. W najbliższym czasie będą wprowadzone w poważniejszą ilość nowoczesne maszyny i narzędzia rolnicze. Dzięki utrzymującej się pogodzie ulegnie stan zasiewów wybitny poprawie.

Należy mieć nadzieję, że zbiory będą w Lubelszczyźnie w roku bieżącym znacznie lepsze niż w latach ubiegłych.

Ciekawy szczegół z okresu walk pod Dunkierką.

(§§) Berlin, 12 czerwca. Jeden z oddziałów artylerii francuskiej dostał się na trzy dni przed upadkiem Dunkierki koło miasta Furnes w pozycję nie do utrzymania. Wobec tego widział się zmuszony do poddania się wojskom niemieckim.

Nagle, pomimo, że artylerzyści złożyli broń, w środku oddziału zaczęły padać potężne pociski artyleryjskie. Czyżby Niemcy strzelali dalej? — pytali się z przerażeniem francuscy oficerowie i żołnierze. Nie — tylko artyleria angielska, ustawiona z tyłu, zorientowała się w tem, że Francuzi poddali się i postanowiła zemścić się na swoich sprzymierzeńcach.

Gdyby pan Duff Cooper miał wątpliwość co do tego incydentu, to można mu będzie udzielić wyjaśnień na podstawie szczegółowych zeznań złożonych przez oburzonego tem postępowaniem Anglików — francuskich jeńców wojennych.

Aresztowano wszystkich przywódców angielskiego ruchu faszystowskiego.

(:) Sztokholm, 12 czerwca. „Nya Dagligt Allehanda” donosi z Londynu, że aresztowano tam wszystkich działaczy „British Union”, faszystowskiej partii Mosley'a.

Jak dziennik pozatem donosi, w Londynie podjęta będzie ewakuacja dalszych 120.000 dzieci.

Kanadyjski minister wojny zginął w katastrofie lotniczej.

(x) Kopenhaga, 12 czerwca. Reuter donosi z Bolleville (Ontario), że w czasie katastrofy lotniczej, jaka się wydarzyła na linii Ottawa-Toronto zginął Norma Cleod Rogers, kanadyjski minister wojny.

Katastrofa samolotu miała miejsce w pobliżu Newtonville, miasta leżącego nad jeziorem Ontario.

Anglja przyznaje się do strat na morzu.

(§) Genewa, 12 czerwca. W obliczu niedających się zaprzeczyć faktów Churchill poczuł się zmuszony w ub. poniedziałek po dłuższej przerwie do przyznania się do straty wielkiego okrętu wojennego.

Według doniesienia Reutera lotniskowiec „Glorius” uważany być musi jako utracony. Ponadto urzędowo komunikują o zatonięciu okrętu transportowego „Orama”, okrętu-cysterny „Oilpionier”, wreszcie dwóch kontrtorpedowców „Acath” i „Ardent”.

Marsyljanka w paryskim kościele.

Zurych, 11 czerwca. Niezwykła sensacja wzbudziło wydarzenie, które miało ostatnio miejsce w kościele Sacre Coeur. Wiadomość o tem podała lewicowa „Ere Nouvelle”, a powtórzyły za nią wszystkie promwincjonalne katolickie pisma.

W obecności prezydentowej Lebrun i kilku ministrów, jak również licznych reprezentantów rządu wyszli następcą kardynała Verdier, arcybiskup Paryża, kardynał Suhard, mowa. W chwili, gdy kardynał udzielił miastu Paryżowi swego błogosławieństwa, zgromadzeni wierni zaintonowali „Marsyljankę”. Pisma francuskie wyrażają się, że był to rodzaj duchowej komunji, i podkreślają, iż pierwszy raz w świątyni katolickiej zabrzmiała pieśń rewolucji francuskiej.

„Znowu pozostawiono małe państwo swemu własnemu losowi” — pisze „Aftenposten”

(“) Oslo, 12 czerwca. Zawieszenie broni, będące następstwem zwycięstwa pod Narvik w Norwegii północnej, wpłynęło wybitnie na zmianę nastrojów i oblicza politycznego w Oslo.

Dwie sprawy wysuwają się przytęm na czoło: Po pierwsze ponowna ucieczka Anglików z ziemi norweskiej, po drugie ukończenie podjętej przez Niemców akcji obsadzania Norwegii południowej i środkowej, przez co na zawsze uniemożliwiono Anglikom inwazję do Norwegii południowej.

Fakt wycofania wojsk przez mocarstwa zachodnie uważany jest powszechnie, jako niezbity dowód smutnej rzeczywistości. To samo miało miejsce po upadku Dunkierki i po rozpoczęciu przez Niemców nowej ofensywy na zachodzie. Jest to jeszcze jeden dowód bezwzględności Anglii w stosunku do małych państw, gdy chodzi o własną skórę Anglików.

Ucieczka Anglików wywołała wśród ich przyjaciół norweskich rozczarowanie, które po ponownej ucieczce zamieniło się w ogólne rozgoryczenie, przyczem wszyscy poznali prawdziwe oblicze Anglii.

Wynika to z oświadczeń „Aftenposten”, który w artykułach, drukowanych tłumami czcionkami i zaopatrzonych dużymi tytułami w rodzaju „Ponownie pozostawiono małe państwo własnemu losowi” daje wyraz opinii norweskiej. Pozostałe pisma wieczorne zamieszczają wiadomości o przebiegu Norwegii północnej przez Niemców na tytułowych kolumnach, przyczem jako najważniejsze zagadnienie chwili pisma te podkreślają, że otwarta została droga dla lojalnej współpracy całego kraju z władzami niemieckimi, która to współpraca przy-

czyni się dla dobra ogólnego do szybkiej odbudowy kraju.

Król Haakon i następca tronu Olof w Londynie.

Sztokholm, 12 czerwca. Prasa londyńska donosi, że król Haakon wraz z następcą tronu Olofem przybył w poniedziałek wieczór na dworzec kolejowy Easton w Londynie. Król angielski Jerzy oczekiwał na dworcu króla Haakona i przywitał go serdecznie na ziemi angielskiej. Następnie wraz ze swą żoną udano się do pałacu Buckingham. Jest to ostatni akt kapitulacji Norwegii.

Księżniczka Juliana w Kanadzie.

Sztokholm, 12 czerwca. Jak doniesiono z oficjalnych źródeł londyńskich we wtorek, księżniczka Juliana, następczyni tronu holenderskiego, wraz ze swymi dwoma córeczkami przybyła do Kanady, jako pierwszy uchodźca z Anglii.

Odjazd holenderskiej następczyni tronu i jej dwóch małych córeczek z zagrożonej Anglii, zdaniem tutejszych kół politycznych, jest bardzo prawdopodobny, gdyż holenderska rodzina królewska tylko pod naciskiem Anglii zrezygnowała początkowo z planu natychmiastowego opuszczenia Europy. Królowa Wilhelmina natychmiast po opuszczeniu Hagi dała do zrozumienia, że chce się przenieść do Indji Holenderskich.

Ogólne zdziwienie budzi fakt, że księżniczka Julianie nie towarzyszy jej mąż, ks. Bernard, o którego miejscu pobytu nikt nie wie.

Kanał bez okrętów.

(x) Ateny, 9 czerwca. Kanał Sueski, najważniejsza droga okrętowa świata, opustoszał. Ścisłu tam już niema. Wśród pustynnych brzegów, na rozgraniczu Afryki i Azji, leniwie przelewają się wody morza Śródziemnego w morze Czerwone.

Port Said, siedziba najlepiej sfundowanego towarzystwa akcyjnego świata, wypłacającego przed wojną szalone dywidendy w złocie i którego akcje były tylko w rekach królów i potentatów finansowych, pławi się, jak dawniej w słońcu, ale bez ruchu, gwaru i tłoku. W kierunku północnym, a więc ku Europie

nie przepłynął w tym tygodniu żaden statek.

(W przeciwnym kierunku, do oceanu Indyjskiego weszło w kanał w tym czasie tylko 5 statków, trzy włoskie i dwa japońskie. A najciekawsze, że flagi właścicieli tego kanału, a więc flaga angielska, francuska i egipska znikła z widowni. Statki towarzystwa francuskiego i angielskiego, płynące do Indji i na Daleki Wschód, omijają kanał i opływają cały kontynent afrykański, naokoło Przylądku Dobrej Nadziei. I te środki ostrożności nie wystarczą, gdyż

niemieckie statki pozostawili miny na południowych wybrzeżach Afryki. Zasięg potęgi morskiej Anglii jest za królewskiej przez Kanał Sueski do najważniejszego zabezpieczenia siebie drogi

niemieckich źródeł surowców imperjum, do Indji. Naprawdę trzeba się zapytać czy cała flota brytyjsko-francuska nie wystarczy na zapewnienie sobie wolnego i spokojnego przejazdu na tej najkrótszej drodze do Indji? Gdy przed kilku tygodniami admiralicja angielska zdecydowała przeniesie ruch statków handlowych z Kanału Sueskiego na drogę okrężną, afrykańską, oznaczało to w praktyce zrezygnowanie z tej ważnej pozycji morskiej. Jest to do pewnego stopnia

gospodarczy odwrót mocarstw zachodnich.

Bilans dochodów z opłat przy przejeździe kanału Sueskiego był jeszcze w roku 1939 w cyfrach bardzo wysoki. Od roku 1924—1934, a więc w czasie ostatniego dziesięciolecia, obniżono taryfę od jednej t. zw. tony sueskiej o dwa złote franki. Mimo to, już w roku 1939

dochód brutto spadł o 17 procent,

a dywidenda za jedną akcję wyniosła jeszcze w tym roku franków złotych 500 od akcji.

Jeżeli tak dalej pójdzie, to ilość przepływających statków będzie coraz mniejsza; będzie to końcem nieproporcjonalnych zysków i może osłabi apetyty mocarstw, walczących o większość akcji tego międzynarodowego towarzystwa.

KRONIKA. Podniesienie stanu hodowli bydła w Generalnym Gubernatorstwie.

Zebranie polskich lekarzy okręgowych w okręgu krakowskim.

— Kraków, 12 czerwca. W lokalach oddziału zdrowotności publicznej przy urzędzie szefa okręgu krakowskiego odbyło się zebranie, w którym udział wzięli wszyscy polscy lekarze okręgowi w dystrykcie krakowskim.

Po zagajeniu przez nadradcę sanitarnego dra Walbauma, który zwrócił uwagę na unormowane i poprawione zarządzenia w dziedzinie zdrowotności publicznej i praktyki lekarskiej, — lekarze okręgowi składali sprawozdania ze swej działalności w ostatnim kwartale, w szczególności zaś w sprawie zwalczania chorób zakaźnych, mianowicie egipskiego zapalenia oczu, gruźlicy i kiły, które to choroby szerzyły się zwłaszcza wśród ludności polskiej i wobec czego wymagały energicznego zwalczania. Następnie lekarze okręgowi, których praca dawniej nie była unormowana, otrzymali instrukcje służbowe, wydane przez Wydział zdrowia publicznego.

Praca i ciepłe posiłki dla bezrobotnych.

— Kraków, 12 czerwca. Na całym terenie Generalnego Gubernatorstwa poczyniła niemiecka administracja wysiłki w kierunku udzielenia pracy i chleba bezrobotnym Polakom, o których los mało troszczył się były rząd warszawski.

W samym tylko Krakowie uzyskało pracę ponad 2000 robotników i robotnic Polaków, których zatrudniono w zakładach przemysłowych oraz w zarządach i instytucjach niemieckich. W Krakowie zorganizowano trzy stacje zaprowiantowania, w których Polacy po niskich cenach otrzymują dwa razy dziennie gorące posiłki i chleb.

Wielki cyrk Buscha przyjeżdża.

W czwartek w południe przyjeżdża na dworzec towarowy specjalny pociąg Buscha, który sam już stanowi pewnego rodzaju sensację. Jako hasło dla przedstawień cyrkowych w roku 1940 czyta się w tytule programu słowa:

„Ludzie — zwierzęta — sensacje”.

W tegorocznym sezonie zimowym w Berlinie, Kolonii i Dortmundzie hasło powyższe gromadziło odzienne do 25.000 widzów. Przedstawienia odbywały się równocześnie na maneżu, na specjalnej podniesionej scenie i w powietrzu pod kopułą cyrku. Program ten szedł przez cały ciąg przedstawienia bez paury i pelen był najciekawszych i szalonych sensacji. Dyrektor Emil Wacker i jego żona, sławna mistrzyni w jeździe konnej Micaela Busch-Wacker zapewnijają, że program berliński powtórzony będzie u nas w Krakowie w całej rozciągłości. Szalonym jest również tempo całego przedstawienia i poszczególnych faz na tych trzech równocześnie pracujących scenach.

Całe miasto namiotów powstanie na Błoniach i budowane będzie w ciągu czwartku i piątku, tak aby już w piątek wieczór mogło się odbyć pierwsze przedstawienie.

JOANNA CZARKOWSKA.

Zwątpienie

25)

Przedziej! przedziej! uciekać stąd, tak, nie pozostaje nic innego jak oddać się w służbę interesów i automatów. Stopniewski! Mily spokojny jego sekretarz zabrał mu żonę, a on?... Zaczął się śmiać niesamowicie... tak chyba się śmieją oblakani. Wpadł do samochodu, oparł się ciężko na siedzeniu. Dokąd teraz jechać? Czy zaraz wracać?

Pedził na złamanie kraku, okrażał miasto, wracał temi samymi ulicami, jeszcze raz podjechał pod willę, jak zbrodniarz podobno wraca na miejsce zbrodni. Możeby... ich razem... dwie kule... a potem trzecia i będzie koniec wszystkiemu... ale nie tak od razu, o nie! dziś w nocy obmyślił plan zemsty tak, jak oni obydwoje nocami napijali się szaleństwem i cieszyli się zgory jego kłęką... Rozwód?... Ha! Ha!... będą mieli rozwód, już ja wam to urządzę! Naprzód pójdzie on, kochanek najmilszy, jego „nieśkończenie wdzięczny” sekretarz! Jego ciało, krwawy łachman rzuci jej pod nogi, będzie patrzyła, jak grzebie pazurami podłogę, temi samymi, którymi pieścił ciało Elżbiety!

Życie z niego zakpiło na potęgę, zaszczytło go na śmierć jak bydło, przegrał największą stawkę, jechał tutaj z nadzieją, miłością, a życie pedziło za nim, jak czarny podcieszny potwór za światłami reflektorów, teraz on zakpi z życia! Bydła! — a potem

— Kraków, 12 czerwca. Władze niemieckie znalazły polską hodowlę bydła na poziomie niespodziewanie niskim. Dotyczy to zarówno wydajności mleka, jak i wagi bydła.

Celem podniesienia hodowli i poprawienia stanu stajni zarodkowych sprowadzono obecnie pierwsze sztuki bydła zarodowego z terenu Niemiec do Generalnego Gubernatorstwa. Zarówno hodowla zarodników, jak i ogólny poziom hodowli bydła w kraju wykazywały w Polsce niski stan. Roczna przeciętna wydajność mleka jednej krowy na terenie Generalnego Gubernatorstwa ocenia „Kraaker Zeitung” na około

1400 litrów wobec wydajności okragło 3600 litrów w Niemczech.

Podstawę dla zwiększenia produkcji masła i rozpowszechnienia stajni zarodowych także na terenie Generalnego Gubernatorstwa ma stanowić opracowana obecnie organizacja kontroli mleka. Do dnia 1 lipca wszystkie większe przedsiębiorstwa rolne muszą się zobowiązać do zorganizowania kontroli wydajności mleka. W małych gospodarstwach rolnych na początek przeprowadzana jest jedynie propaganda za dobrowolnym przystępowaniem do kółek kontroli mleka.

Katastrofalny pożar w powiecie chełmskim.

Spłonęło 25 zagrod, 101 osób bez dachu nad głową.

(—) Chełm, 12 czerwca. We wsi Horodyszcz, w bezpośrednim sąsiedztwie Chełmu, wybuchł groźny pożar. Pastwą ognia padło 25 zagrod, przyczem zniszczeniu uległy zapasy żywności oraz inwentarz żywy i martwy z koniami i krowami.

Na miejsce wypadku udał się starosta powiatowy Hager, który wydał zarządzenie, aby pogorzelcy zostali rozlokowani po poszczególnych domach na wsi, oraz by możliwie jak najrychlej umożliwić im na dogodnych warunkach dostawę budulca. Ponadto wydał on zarządzenie w sprawie przydziału żywności dla ofiar katastrofy.

Napad na posterunek policji

— Warszawa, 11 czerwca. Onegdaj wieczorem kilku opryszków otoczyło budynek policji polskiej w Kampinosie, w powiecie białskim, oraz przyległe mieszkanie komendanta posterunku, strzelając z rewolwerów przez okna i drzwi.

Znajdujący się w lokalu posterunku komendant oraz przybyli tam przypadkowo nauczyciel miejscowej szkoły powszechnej, odpowiedzieli ogniem, w wyniku którego jeden z bandytów, trafiony w głowę, padł trupem na miejscu. Pozostali bandyci zbiegli. Przy zabitym znaleziono dokumenty na nazwisko Jana Szpakowskiego. Istnieje przypuszczenie że był to akt zemsty ze strony bandytów za energiczne tropienie ich przez policję.

Międzynarodowy oszust i gangster ujęty w Warszawie.

— Warszawa, 11 czerwca. W Warszawie grasował od pewnego czasu niebezpieczny oszust i złodziej. Za ofiary obierał on sobie przede wszystkim samotne i bogate kobiety, którym przedstawiał się za kapitana marynarki amerykańskiej, niejednokrotnie zaś jako przedstawiciel amerykańskiego Czerwonego Krzyża, legitymując się fałszywymi dokumentami. W kłapie marynarki nosił on godło Stanów Zjednoczonych. Oszust liczy ponad 53 lat.

Upatrzonym ofiarom opowiadał, że wyjeżdża do Ameryki, sporządzał listę osób, które chciałyby otrzymać z Ameryki przesyłki żywnościowe lub pomoc materialną od Amerykańskiego Czerwonego Krzyża, niektórym obiecywał ułatwienie emigracji. Nie budził on naogół podejrzeń, gdyż nie żądał pieniędzy. Celem jego akcji było rozszerzenie się w mieszkaniu i następnie do-

konywanie kradzieży cenniejszych przedmiotów, przede wszystkim zaś biżuterji.

Charakterystyczny dla oszusta był sposób, w jaki okradł Janinę Górską, zam. przy ul. Górnośląskiej 7, zabierając pierścionek wartości 15 tys. złotych. Zgłosił się on do mieszkania Górskiej ze zwykłymi propozycjami, a ponieważ p. Górską spieszyła się, wyszli razem z mieszkania — Przedtem oszust zauważył, jak Górską zdjęła sygnet z brylantami i schowała do szuflady. Na klatce schodowej oszust chce pomóc Górskiej, wziął od niej klucze i zamknął mieszkanie. Następnie niby przez zapomnienie schował do kieszeni. Roztargniona kobieta nie zwróciła na to uwagi. Na ulicy pożegnali się. Oszust tymczasem powrócił do mieszkania Górskiej i skradł cenny pierścionek.

W wyniku dochodzeń oszusta i złodzieja ujęto. Nazywa się Chaim Dawidson, zam. w Warszawie.

Jak ustalono, przesiedział on łącznie 16 lat w więzieniach za kradzieże, oszustwa, szantaże itp. przestępstwa i znany był policji wszystkich krajów Europy, a nawet Stanów Zjednoczonych, gdzie przez pewien czas współpracował z bandami gangsterskimi.

PODWYŻKA CEN GAZU WYNOŚI TYLKO 3 GR. OD METRA KUBICZNEGO. W Nr. 124 „Gońca Krakowskiego” z dnia 1 czerwca br. podano omyłkowo podwyższenie ceny za gaz o 3 gr. za 1 kubiczny centymetr. Podwyżka ceny za gaz wszelkiego rodzaju zużytego w gospodarstwie domowym wynosi o 3 gr. więcej za 1 metr kubiczny, a nie jak mylnie podano za 1 centymetr kubiczny.

Z DNIA.

Nie oddaję — jeszcze taję...

Stosunek człowieka do książki jest rozmaity. Jedni są wprost zadurzeni w drukowanym słowie, zbierają skrzętnie i przechowują cudze myśli, umieszczone w lepiej czy gorzej wydanych książkach, drudzy odnoszą się do książki, jak do przedmiotu, który ma służyć tylko przez chwilę, a potem już dla nich nie istnieje.

W każdym jednak razie ludzie lubią czytać książki. Miary tego zamilowania nie można mierzyć nakładami książek w języku polskim, gdyż wiadomo jest ogólnie, że książki u nas były dawniej drogie i dla kieszeni przeciętnego człowieka nieraz wprost niedostępne. Mimo więc, że nakłady polskich książek czy to naukowych czy

też powieści były stosunkowo niezmażne, to jednak książki te kursowały z rąk do rąk i zaspakajaly potrzeby chwili.

Znanym jest również fakt, że nakłady wielu wydawnictw ustalano według... ilości wypożyczalni. Ale wypożyczalnie to jeszcze nie wszystko. Byli przecież tacy, którzy woleli pożyczyć książki od znajomych. I tu zaczyna się właśnie tragedia. Bo przyjęło się u nas, że „zabranie” komuś książki nie jest wcale przestępstwem, owszem, dowodziło raczej sprytu osobnika, który potrafił zaopatrzyć się w wartościowe dzieło bezpłatnie.

Mało tego! Gdy uparty właściciel książki nie chciał się pogodzić z jej utratą i osobiście fatygował się po odbiór swej własności, niejednokrotnie narażał się na nieprzyjemności, poznając po niewczasie słusność przysłowia: „nie pożyczaj — do brzy zwyczaj, nie oddaj — jeszcze laja”.

A przecież książka była, jest i będzie najlepszym przyjacielem człowieka, przyjacielem, który ponczy, doradzi i zabawia. Czyż można się zatem dziwić tym „manjakom”, którzy nie chcą pozbywać się swych książek-przyjaciół? Raczej nie, raczej należałoby zorganizować jakieś święto, coś w rodzaju „dnia zwracania pożyczonych książek”. Byłby to pomysł doskonały, a przez wielu bibliofilów powitany z zadowoleniem, o ile... liczne rzesze „pożyczających” zechciałyby się zastosować do zwyczaju oddawania książek, przynajmniej w tym jednym dniu.

Robot.

WESOŁY KĄCIK.

SUBLOKATOR GRA.

Gospodyni: — Panie Krącik, co pan tam robi?

Sublokator: — Gram na skrzypcach.

Gospodyni: — To chwala Bogu, bo myślałam, że pan odpilowuje nogi od stołu.

MINIMALNE WYMAGANIA.

— Kochany panie! — mówi młody lekarz, zaczynający praktykę, do natarcywego wierzyciela. — Jeżeli pan już musi co kilka dni nachodzić mnie z tym rachunkiem, to niechże pan przynajmniej zawiazuje sobie za każdym razem twarz, żeby pan mógł uchoćdzić za pacjenta.

Co grają w kinach?

KINO „ADRIA”, Starowiślna 21: „Złodziejka” — nadprogram: Aktualny tygodnik dźwiękowy.

KINO „ATLANTIC”, Stradom 15: „Nasze szworniki”. W gł. role: Ingrid Borbman, Hans Söhrker.

KINO „SWIT”, Straszewskiego, na ogólne żądanie nadal: „Sportowiec mimo woli” z Adolfem Dymszą.

Choroby płuc leczy „PINUZAN”

pod gwarancją, za zwrotu pieniędzy, gruźlicę nawet zastarzałą, zaflegmienie, kaszel, astmę zadawnioną. — Ponadto „PINUZAN” jako produkt wyprodukowany przez Profesorów Klinik Uniwersyteckich leczy skutecznie również katarę żołądka, choroby nerek i watroby.

Zwraca się uwagę wszystkim pacjentom, że prawdziwy „PINUZAN” jest do nabycia tylko w Laboratorium Przyrodniczym

KRAKÓW, STARY RYNEK KLEPARSKI 6, 1, p. Na życzenie PT. Chorych porady lekarskie od 11—12.

Poważne przedsiębiorstwo poszukuje magazynów składowych

w óródmieściu lub przy kolei z bocznica. Oferty do Gońca Krakowskiego „Nr. 19295”.

rzucił się na cyfry... fabrykę... automaty... Zamordował ich! Dlaczego mają być szczęśliwi?! U Stopniewskiego chciał zapaść spokojnie! Wyć się chce poprostu z tej komedji, w której odegrał rolę tragicznego błazna.

Uspokajał się powoli myślą o zemście, wracał z „ich” przystani szczęścia. Jutro natychmiast „po wszystkim” wraca, a dziś byle przespać tę noc, obmyśleć na zimno.

Zajechał do hotelu, zamówił pokój, poczuł zwierzęcy głód i zmęczenie, zaczął sobie podać kolacje. Wtedy przyszedł Stopniewski... Turon popatrzył na niego, jak na upiara.

— Czego pan tu chce? — kipiały warzemsty oblał go na nowo — jest mi pan wdzięczny prawdą! Smakowały panu pocałunki Elżbiety?! To jest moja żona rozumie pan?! Moja!! Jak pan śmiał ją nazywać swoja żona, brał pan z nią ślub? Żył pan tyle lat ile ja?! No, czemu pan nie odpowiada?! Przedziej, bo zabije jak psa, rozumie pan?!!!

Krzyczał do Stopniewskiego nieprzytomnie, oczy nabiegły mu krwią i płonęły jak żagwie.

...Skoczył do niego... ndusić go... kochanka Elżbieta... udusić zaraz i zawieźć ten łachman, nasyć jej oczy jej rozpacz... ucieszysz uszy jej lkanie... może natychmiast doznałby ulgi!

— Czego pan chce?! — Niech ten człowiek powie choć jedno słowo, wtedy dokonasz strasliwej zemsty, jedno słowo, jak ostatnie życzenie skazańca...

Stopniewski był przygotowany na wszystko, tylko nie na taki wybuch. Już podczas jazdy zrozumiał, że Turonia coś szept, że poza zmeżeniem kryje się inna

sprawa... Widział, że ten człowiek postarzał się od chwili jego rozmowy tam... w gabinecie w New Yorku i gnał do Europy w jakiejś nadziei.

Odkrycie, które mu zrobiła Elżbieta, kiedy poznała we wchodzącym swego męża, zrobiło na nim wstrząsające wrażenie. Temu człowiekowi wszystko zawdzięczał począwszy od kariery, aż do... Elżbiety... Elżbieta w przeciagu pół godziny wyjaśniła mu wszystko, zresztą znał i tak te całą historję, ale skąd mógł wiedzieć, że Turon to Badwański, że mieszka w New Yorku, skoro Elżbieta mu donosiła, że napisała do Wiednia i właśnie on... u męża Elżbiety! Tragiczna sytuacja! Całe jego współczucie akoncentrowało się na tym człowieku, którego miał czas poznać w pracy i którego mniej więcej znał z osamotnionego życia prywatnego. Ale na taki wybuch nie był przygotowany, usłyszał w nim wyrzut przeciwko sobie, niesprawiedliwy straszny zarzut, i ból człowieka, który czepiał się ostatniej deski ratunku, a on, Stopniewski usunął mu z przed oczu nadzieje uratowania życia!

— Niech mnie pan zabije, jeśli to panu sprawi ulgę — powiedział możliwie spokojnie i jak najlagodniej. Nie przyszedłem narzucać się z pańskiego cierpienia, ani chełpić swoim... szczęściem. Nie wiedziałem o niczym...

Turon usiadł, śledził Stopniewskiego oczyma nieufnymi, dyszał ciężko.

— To znaczy — mówił powoli Stopniewski — wiedziałem o wszystkim co dotyczy pańskiej żony, ale nie o tem, że to właśnie pan jest jej mężem. Gdybym był wiedział, nie sądził pan chyba, że korzystałbym z pańskiej pomocy i zaufania, nie mówiąc już o sympatii i szacunku, jakie mam dla

pana. To wszystko, co się stało, jest tragiczną omyłką w tym wypadku dla mnie wobec pana. Nie panu więcej nie mogę powiedzieć, ani inaczej się usprawiedliwić, może śmieszne dodadawę, że chciałbym panu dać jakąś satysfakcję za zło, które mimo mej woli wyrządziłem, ale nie widzę możliwości. Niech pan żąda odemnie, czego pan chce.

Turonowi mignęła djabełska myśl w głowie — Elżbieta żądała, niech mu ją odda — ale odsunął ją od siebie. To przecież nonsens, Elżbiety i tak z nim już nie łączy, teraz wie napewno (wieć co? Odczuł w głosie Stopniewskiego szczerotę, współczucie i sympatję, — on nie nie jest winien, Elżbieta też nie, więc kto jest winien? Gdzie jest winowajca? Jaka tu jest wina? To jest kara, kara bez winy, czy jego wina było to, że nie umiał wyrażać swoich uczuć, że nie postępował tak całkiem po prostu po ludzku? Czego chce do diabła, chciał cyfr, pieniądze, sam odtracił od siebie Elżbieta — sa mnie wie czego chce...

— Dobrze już, dobrze... — powiedział do Stopniewskiego — (ale co „dobrze”? „głupie” mówi, czuje to sam) „tak, musi być... do interesów... i automatów... tak... Stopniewski usiadł blisko niego, położył mu rękę na ramieniu, zapomniał o tem, że to jest potężny dyrektor, wielki kapitalista, sprytna, nie bylejaką głowa — zobaczył cierpiącego człowieka, tylko człowieka odartego z bogactwa, luksusu, nawet mógłby, jakby miał jego serce na swojej dłoni, mały drgający niepokojem kawałek żywego mięsa — serce. Długo milczał, każde słowo byłoby głupim szablonem pocieszenia, uściślał mu dłoń i popatrzył w oczy.

(Ciąg dalszy nastąpi)

CYRK BUSCH - SŁUŻBA INFORMACYJNA

wyłąć i zachować!

1 Ludzie, zwierzęta - sensacje

Pierwszy występ gościnny w Krakowie na Małych Błoniach cyrku Busch z Berlina daje pierwsze przedstawienie dnia 14 czerwca, 8 wieczór. Codziennie dwa przedstawienia: 3.30 popołudniu i 8 wieczór.

2 dla Polaków przedstawienia w dniach następujących:

niedziela 16 czerwca 1940 3,30 i 8 wieczór, wtorek 18 czerwca 1940 3,30 i 8 wieczór, czwartek 20 czerwca 1940 3,30 i 8 wieczór, piątek 21 czerwca 1940 3,30 i 8 wieczór,

koniec przedstawienia popołudniowego około godz. 6.30 wieczór, koniec przedstawienia wieczornego około 11 wieczór. Bilet cyrkowy uprawnia do przejścia do domu do godziny 12 w nocy.

3 Zwierzyniec

Zwierzyniec otwarty jest od dnia 15 czerwca 1940 codziennie od godziny 10-tej do godz. 20 wieczór. Odwiedzający zwierzyniec mają możliwość spojżenia za kulisy świata cyrkowego, oglądnięcia skomplikowanej maszyny tejgo wędrującego olbrzymiego przedsiębiorstwa. Tajemniczy, pełen wdzięku romantyzm ludzi cyrku pozostawi niezatarte wrażenie, a dzieciom zwierzyniec, w którym rojno jest od zwierząt egzotycznych otworzą się wrota do nieznanego bajecznego świata. Dla widzów w cyrku naradza się okazja oglądnięcia zwierząt w przetrwach.

4 Nieprawdziwe włości

Nie trzeba wierzyć, gdy opowiadają, że niema już bileto wstępu do tego wspaniałego cyrku. Wiedzieli to są fałszywie, gdyż na każde przedstawienie sprzedaje się 5.000 biletów i tyleż ludzi mieści olbrzymi namiot cyrkowy. I dla Ciebie będzie miejsce, jeżeli zaopatrysz się w bilet w przedsprzedaży w księgarni Wilczyńskiego, Rynek 34.

Wolne posady

OD ZARAZ potrzebne dwie kasjerki z kauceją 5.000 zł. Zgłoszenia osobiste: Gertrudy 2, m. 8, od 16-18. 19093

MONTAŻ MASZYN ROLNICZYCH, oraz stolarzy, ślusarzy i tokarzy przyjmie: „Rola”. Wytworzenia sprzętu rolniczego. Wycepujące oferty piśmienne kierować: Kraków, ul. św. Marka 31, m. 2. 17635

POSZUKUJE chłopców i dziewcząt od lat 14 do 16, do sprzedaży gazet. Zgłoszenia: Prokocim, Piłsudskiego Nr 7a, lub też do Gonia Krakowskiego - zgłaszając się w kiosku Zawadzki. 19892

OFSETOWY maszynista, tylko samodzielną siłą, zostanie przyjęty natychmiast w Zakładach Graficznych „Styl” - Kraków, Krupnicza 8. 19297

FRYZJERKE MANICURYSTKĘ, oraz paniąkę oboznaną w fryzjerstwie, przyjmę zaraz. J. Lea 17. 19299

KUCHARKA młoda, sympatyczna, łagodzińska. Zgłoszenia osobiste: Kasyno Oficerskie, Zyblikiewicza 1. 19299

PANIENKI inteligentnej, dobrze się prezentującej - poszukuje dentysta do przyjęcia. - język niemiecki pożądan. Zgłoszenia: Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19295”. 19253

PRACZA garderoby przy małej pralni chemicznej Jagalla, Kraków, Dietla 83. 19294

CHŁOPIEC do posyłek potrzebny zaraz - wiek do lat 20. Zgłoszenia z rodzicami: Rynek Gł. Nr. 6, m. 17, godz. 3-4. 19268

FRYZJERKA zdolna, wodna, żelazkowa, potrzebna. - Jasio, Fryzjer „Stefan”. 19265

POTRZEBNA maszynistka biegle pisząca na maszynie w języku polskim i niemieckim ze stenografią polsko-niemiecką. - Zgłoszenia: Nowy Sącz, Gonia Krakowski „88”. 19291

POSAD poszukują IV roku medycyny. poszukuje zajęcia. Skromne wynagrodzenie. Zgłoszenia: Akamiłowka, Łańcut, Podwałe. 1921k

INTELEKTUALNA dużych zalet, zajmuję się zaraz gospod. stwem, wychowaniem dzieci za skromnym wynagrodzeniem. - Łaskawe zgłoszenia: Gonia Krakowski, Kraków, „Nr. 19294”. 19242

INTELEKTUALNA starsza, spokojna, pracowita, bezwzględnie uczelwa. znająca dobrze kuchnię - szuka zajęcia. - Miejsce obywatelna. - Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19295”. 19285

ZDOLNA szuka pracy domowej, na kuchnię. Zgłoszenia: Gonia Krakowski, Kraków, „Nr. 19294”. 19240

TECHNIK

mechanik poszukuje odpowiedniej pracy w biurze lub ruchu. Wymagania skromne. - Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19284”. 19284

NAUCZYCIELKA 30-letnia, niezależna, skromna, poszukuje pracy do dzieci, do pomocy Pani domu lub podobnej. - Zgłoszenia: Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19275”. 19275

NIEMIECKI JĘZYK, SZCIE, pomoc w gospodarstwie. Inteligentna, bezwzględnie uczciwa osoba szuka zajęcia. Zgłoszenia: Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19275”. 19275

Kupno przedmioty, stare zęby, srebro kupuje: Długa 27, oficyjna, - parter, m. 12a. 19176

ZŁOTE przedmioty, stare zęby, srebro kupuje: Długa 27, oficyjna, - parter, m. 12a. 19176

KUPIE natychmiast wszelkie maszyny do obróbki drzewa. Oferty: Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19255”. 19255

SREBRNO stołowe wyrobia, kupuje stare: Rajska 6, pracownia. 19175

STARE ZĘBY, mostki, korony kupuje i przerabia: Zakład dentystyczny, Dietla 60. 19316

KUPIE gumowe buty z cholewami Nr. 42 Gonia Krakowski, Kraków, Nr. 19286”. 19286

KAMIENICE, WILLE lub parcele kupuje. Zgłoszenia: Kraków, - Florjańska 18, - II. piętro, oficyjna. 19332

PARCELE uzbrojona całkowicie lub częściowo kupi po ważny tylko od właściciela. Gonia Krakowski, Kraków, „Nr. 19285”. 19285

ZŁOTE przedmioty kupi, zapłaci bardzo dobrze. Długa 45, m. 7. 19345

OGRODNICY Zakupuje większe ilości jarzyn. Zgłoszenia: Biuro Ogłoszeń „Fiducia”, Florjańska 3. 19348

PATEFON walizowy z płytami kupi okazynie. Przyniesie ze sobą: Mikolajka 6, I piętro (4). 19260

KUPIE 2 obrączki złote, dobrze zapłaci: Aleja Słowackiego 18, m. 5. 19315

ZĘBY sztuczne stare kupuje: ul. Staszica 11, m. 1, popołudniu. 19313

WAGI STOŁOWE z odważnikami poszukuje się do kupna. Zgłoszenia: Kraków, - skrytka pocztowa 21. 19250

KAMIENICE, WILLE, parcele do kupna poszukiwane. Zgłoszenia: Kraków, Pijarska 19. 1931k

BIZUTERJE złota kupi, najlepiej zapłaci: - ulica Jabłonowskich 7, m. 4, - godzina: 11-1, 3-6. 19344

ZŁOTA BIZUTERJE lub srebro, może być polana. - kupię. Grodzka 5, oficyjna, I. p. m. 4. 19181

ZŁOTE branzolety, łańcuszki, pierścionki, oraz srebro kupuje: Grodzka 2, m. 9, oficyjna I piętro. 19075

UBRANIE, futro, białe, bielone kupię. - Starowińska 21, m. 8. 19206

KUPIE wszelkie znaczki pocztowe „Filatelia” Kraków, Długa 14. 19222

APARAT

elektryczny do spawania, frezarki i rewolwory. Kupi Fabryka Maszyn „Molitor”, Wawrzyńska 26. 18976

SZAFY, STOŁY, łóżka, krzesła, lustra, jadalnie, sypialnie, gabinet i wszelkie urządzenia domowe kupuje, płaci najwyższe ceny gotówką! - Hala Meblowa, Wiślna 4, parter. 19019

PRZEDMIOTY ze złota i srebra kupuje Koncesjonowany Chrześcijański Sklep Komisyjny, św. Tomasza 30. 18222

GARDEROBĘ NOSZONĄ męską kupuje, płaci najwyższą cenę, na żądanie przychodzi do domu: Józefa 22, sklep narozny. 18375

MATERJE na ubranie, kołtun, bielizna kupuje Ulica Jabłonowskich 7 - m. 4. 19045

MARKI pocztowe kupuje dziesięć lat istniejąca „Filatelia”, Rynek 9. 19047

ZNACZKI pocztowe polskie i zagraniczne kupuje „Polonia” Karmieńska 21 a. 19000

MASZYNY do szycia używane, kupuje Kriecher, Zwierzyniecka 6. 19012

NOSZONE ubrania, marynarki, spodnie, bielizna kupuje: Gazowa 11/4. 19020

KUPIE lodówkę i wagę dziesięć. Zgłoszenia: Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19117”. 19117

KUPIE parcele budowlane na przedmieściu Krakowa. Zgłoszenia: Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19118”. 19118

FILATELISTOM najkorzystniej spieniąca zbiory „Mundus”, Kraków, Rynek 37. 18026

STARE ZĘBY, mostki, korony, kupuje i przerabia: Zakład dentystyczny, Dietla 60. 19172

KUPIE sztuczne stare kupuje: ul. Staszica 11, m. 1, popołudniu. 19313

WAGI STOŁOWE z odważnikami poszukuje się do kupna. Zgłoszenia: Kraków, - skrytka pocztowa 21. 19250

KAMIENICE, WILLE, parcele do kupna poszukiwane. Zgłoszenia: Kraków, Pijarska 19. 1931k

BIZUTERJE złota kupi, najlepiej zapłaci: - ulica Jabłonowskich 7, m. 4, - godzina: 11-1, 3-6. 19344

ZŁOTA BIZUTERJE lub srebro, może być polana. - kupię. Grodzka 5, oficyjna, I. p. m. 4. 19181

ZŁOTE branzolety, łańcuszki, pierścionki, oraz srebro kupuje: Grodzka 2, m. 9, oficyjna I piętro. 19075

UBRANIE, futro, białe, bielone kupię. - Starowińska 21, m. 8. 19206

KUPIE wszelkie znaczki pocztowe „Filatelia” Kraków, Długa 14. 19222

UBRANIA, BIELIZNA NOSZONA w każdym stanie kupuje, na żądanie przychodzi do domu: Józefa 22, m. 1. 19255

SKLEP

w śródmieściu, nadający się okienniczo - owocowy, mleczarski odstapie. Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19264”. 19264

SAMOCHOŁ ciężarowy, tonówka „Adler”, stan pierwszorzędny. Zgłoszenia: Skład Maszyn, Kraków, Podwałe 7. 19266

ZAKOPANE. Centrum handlowe, Polowa kamienicy nowoczesnej ze sklepa 200.000. Kubicki, Krupówki (Hurtownia tytoniowa Paudyna). 1334k

SPRZEDAM walizę nową, duża skórzana, Łobzowska 47/16 - między 19-20. 19293

JESIONKE, smoking, skórki karakulowa tania sprzedam. Starowińska 21, m. 8. 19337

PARCELA UZBROJONA ulica Juliusza Lea 30.000. Parcele trzy 50.000, ulica Bronowicka. Parcela 300 sążni, stary dom 22.000 Wola Justowska sprzedam Biuro Arta Kraków, Florjańska 18. 19333

OBRAZÓW duży wybór, niskie ceny, wiele okazji sławnych mistrzów. Salon Sztuki Alfreda Nawrockiego. - Wiślna 9. 19331

PLASZCZE damskie, męskie, kredens, stół, 6 krzesel, skóra - sprzedam Biuro „Centrala”, Florjańska -24/5. 19329

FILATELISTOM podaje adresy, celem przesłania cenników: Gotfr., Kraków, Basztowa 18. 19257

OBRAZÓW hurtownie i detalicznie wszystkich marek dostarcza Skład materiałów budowlanych i opałowców Józefa Walkowa, Kraków, ul. Tadeusza Kościuszki 16, telefon 181-39. 18687

CEMENT hurtownie i detalicznie wszystkich marek dostarcza Skład materiałów budowlanych i opałowców Józefa Walkowa, Kraków, ul. Tadeusza Kościuszki 16, telefon 181-39. 18687

UBRANIE męskie, nowe (angielskie), tania sprzedam. - Restauracja Starowińska 18. 19245

OKAZJONIE trenoz, marynarka, sukienki, kołtun, kapelusze, buelki, torebka: Sienna 71. 19244

SWIECZNIK barokowy do sprzedania: Radziwiłłowska 21, m. 2. 19241

FORTEPIANO krótki, angielska mechanika, - do sprzedania: św. Jana 18, m. 16, od 8-jej do 10-jej. 19238

SINGERA maszynę damską, ubranie, zarzutki, spodnie, sprzedam. Lubelska 31/4. 19201

HARMONJA HOHNERA nowa, biała, perłowa 120 basów - okazynie: Łokietka 23a/7. 19083

KIT oraz farby, prima, sprzedam na tyehmiast: Siemiradzkiego 21/2. 19024

KOMPLET oryginalnych francuskich, niezawypanych gobelinów w salonik (Ludwik XV) - sprzedam. Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19283”. 19283

TAPCZAN 3-poduszkowy nowy do sprzedania: Bandurskiego 30, sklep. 19237

OKAZJAI Willa trzynastopokojowa, pięciopokojowa mieszkalna wolne. - Cena 56.000. Kraków, Zamenhofa 8, parter lewo. 19310

CZY

oglądały WPanie sandały drewniane w firmie A. Swiechko i Ska. Swiechko 24, I. piętro! - Nie! Szkodzą! Są estetyczne - wygodne - tania! 19185

SPRZEDAM ubranie, zarzutki, sukienki, buelki, prawe nowe 38, 35, kilim, firanki, kapy, obrus. Starowińska 12/22. 19133

SERWANTKE Biedermayer 600 zł., konsola Biedermayer 800 zł., jadalnie styl wiejski 1.600 zł., sprzedam. Zgłoszenia: Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19095”. 19095

WAGA setna do sprzedania: Krowoderska 64. 19287

KASY „Wertheimera” ogniotrwałe, tania do sprzedania: Słusarnia, Kraków, św. Krzyża 11. 19288

KOLDRY dwie, nowe, komisyowe, sprzedam Dembiński, pracownia, św. Marka 19, narożnik Florjańskiej. 19289

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WOZECZEK sportowy nowy, elegancki, sprzedam: Dębowa 10. 19305

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WOZECZEK sportowy nowy, elegancki, sprzedam: Dębowa 10. 19305

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

CZY

oglądały WPanie sandały drewniane w firmie A. Swiechko i Ska. Swiechko 24, I. piętro! - Nie! Szkodzą! Są estetyczne - wygodne - tania! 19185

SPRZEDAM ubranie, zarzutki, sukienki, buelki, prawe nowe 38, 35, kilim, firanki, kapy, obrus. Starowińska 12/22. 19133

SERWANTKE Biedermayer 600 zł., konsola Biedermayer 800 zł., jadalnie styl wiejski 1.600 zł., sprzedam. Zgłoszenia: Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19095”. 19095

WAGA setna do sprzedania: Krowoderska 64. 19287

KASY „Wertheimera” ogniotrwałe, tania do sprzedania: Słusarnia, Kraków, św. Krzyża 11. 19288

KOLDRY dwie, nowe, komisyowe, sprzedam Dembiński, pracownia, św. Marka 19, narożnik Florjańskiej. 19289

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WOZECZEK sportowy nowy, elegancki, sprzedam: Dębowa 10. 19305

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WOZECZEK sportowy nowy, elegancki, sprzedam: Dębowa 10. 19305

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

SPRZEDAM

sklep - mieszkanie ładne, dobrze urządzone. - Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19256”. 19256

SPRZEDAM ubranie, zarzutki, sukienki, buelki, prawe nowe 38, 35, kilim, firanki, kapy, obrus. Starowińska 12/22. 19133

SERWANTKE Biedermayer 600 zł., konsola Biedermayer 800 zł., jadalnie styl wiejski 1.600 zł., sprzedam. Zgłoszenia: Gonia Krak., Kraków, „Nr. 19095”. 19095

WAGA setna do sprzedania: Krowoderska 64. 19287

KASY „Wertheimera” ogniotrwałe, tania do sprzedania: Słusarnia, Kraków, św. Krzyża 11. 19288

KOLDRY dwie, nowe, komisyowe, sprzedam Dembiński, pracownia, św. Marka 19, narożnik Florjańskiej. 19289

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WOZECZEK sportowy nowy, elegancki, sprzedam: Dębowa 10. 19305

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WOZECZEK sportowy nowy, elegancki, sprzedam: Dębowa 10. 19305

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304

WÓZEK dziecinny sprzedam: Kalwaryjska 65, sklep. 19304